

[Justitsministeren.]

Der er heller ingen Grund til, at en 3die Prioritetshaver absolut ikke skal kunne tages med ind under en Tvangsakkord. Naar Forholdet er det, at hans Pantefordring afgjort overstiger Ejendommens Værdi, har han paa Akkordens Tid i Virkeligheden ikke Pant i mere end det, der dækkes af Ejendommen; den er, som man siger, prioriteret op over Skorstenen. Det er ofte saadan, at den sidste Prioritet i en Landbrugsejendom tilhører den sidste Sælger, og hvis han kan have Lyst til at faa Ejendommen igen, hvilket kan være fordelagtigt for ham, der har faaet udbetalt en Del af Købesummen, som han har kontant i Behold, saa kan han, hvis der bliver Spørgsmaal om Tvangsakkord, efter den nu bestaaende Lovgivning forholde sig fuldkommen rolig, medens Tvangsakkorden bliver gennemført. Han kan rolig lade Ejeren af Ejendommen arbejde videre et Aars Tid eller to, eller saa længe som han skønner, at det er fordelagtigt for ham, arbejde sin Ejendom opad, forbedre den, forøge Besætning og samtlige Værdier, og saa kan han, naar som helst han vil, falde ind over Manden og i Kraft af Panteretten, som ikke har været berørt af Tvangsakkorden, fratage vedkommende alt, hvad han ejer, saaledes at Tvangsakkorden i Virkeligheden ikke gavner Debitor, men udelukkende bliver til Nytte for Panthaveren, der bagefter kan tilegne sig hele Udbyttet af denne Nedskrivning af de andre Kreditorers Krav. Dette er ubilligt, al Retfærdighed og Billighed taler for, at man i saadanne Tilfælde kan forhindre det derved, at Pantefordringen nedskrives til ikke at overstige Ejendommens virkelige Værdi, saa Kreditor for Fremtiden maa deltage i Akkorden som Kreditor for en personlig Fordring. Undtaget fra dette er, hvilket egentlig kun er en Formalitet, Kredit- og Hypotekforeningslaan samt Midler, der skal udlaanes efter Reglerne om Anbringelse af umyndiges Midler. Denne Undtagelse var egentlig indført mest af Hensyn til, at man ikke i Udlandet skulde skabe nogen Mistillid til Kredit- og Hypotekforeningernes Obligationer ved fejlagtige Rygter, som kunde udsprede om, at man ved en saadan Adgang til at nedskrive Pantefordringerne kunde skade saadanne Obligationers Værdi.

Nu har Forholdene i Øjeblikket udviklet sig saa uheldigt, at man ikke fra Udlandet kan sende os Kreditforeningsobligationer hjem. Det er i sig selv uheldigt, at man skal træffe en saadan Bestemmelse; den var nødvendig og for saa vidt heldig, som den afværger et Onde, men i sig selv er den uheldig. Men ikke des mindre er det for kommende Tidens Skyld nok rigtigt, at man til enhver Tid undtager saadanne Ting. Naar det er gjort, er der efter min Mening vist den størst mulige Forsigtighed ved Affattelsen af dette Lovforslag, og jeg skal anbefale det til det høje Tings Velvillie.

Rytter: Den højtærede Justitsminister har navnlig anført følgende Argumenter til Motivering af Lovforslaget. For det første, at det vil være et betydeligt Gode for vor Landbostand, at den gennem en saadan Lov faar Adgang til lige saa godt som Byerhvervenes Udøvere at faa Tvangsakkord i Stand med sine Kreditorer. Den højtærede Justitsminister udtalte, at denne Adgang har været til stor Fordel i Byerne, men desværre ikke har kunnet gennemføres paa Landet, og at han derfor vilde anse det for et stort Gode for vor Landbostand, hvis den samme Regel nu kunde gennemføres for dens Vedkommende. Den højtærede Minister fremhævede dernæst, hvad der ligger i Lovforslaget, at det drejer sig om en øjeblikkelig Foranstaltning som Følge af den nuværende Krise, og derfor skulde Loven selvfølgelig tidsbegrænses. Endvidere fremhævede Ministeren meget stærkt, at Panthaverne i Virkeligheden vil faa Nytte og Glæde af den opnaaede Tvangsakkord, idet Panthaverne, eventuelt den tidligere Ejer, under den bestaaende Ordning vil vente paa, at vedkommende Skyldner faar bedre økonomiske Kaar, for saa til den Tid at falde over ham, og det vil selvfølgelig ødelægge den paagældende Mands Arbejdslyst, at en Panthaver saaledes sidder parat til at tage Gaarden, naar Indehaveren er kommet nogenlunde godt i Gang.

Det var Ministerens Hovedargumenter. Hertil maa jeg for mit Vedkommende sige, at det selvfølgelig er rigtigt, at den Omstændighed, at der er Panterettigheder i en Gaard, i visse Tilfælde kan vanskeliggøre Opnaaelse af Akkord, og det kan naturlig-